

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

### Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 14. rujna 2016. u predmetu T-207/15, National Iranian Tanker Company/Vijeće Europske unije;
- donese odluku u predmetu pred Općim sudom, a osobito da:
  - poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2015/236 od 12. veljače 2015. <sup>(1)</sup> i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2015/230 od 12. veljače 2015. <sup>(2)</sup>, u dijelu u kojem se svaka od njih odnosi na žalitelja;
  - podredno, zbog nezakonitosti proglasi neprimjenjivima, kao prvo, članak 20. stavak 1. točku (c) Odluke Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. <sup>(3)</sup> (kako je izmijenjena) i, kao drugo, članak 23. stavak 2. točku (d) Uredbe Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. <sup>(4)</sup> (kako je izmijenjena), u dijelu u kojem se odnose na žalitelja; i
- naloži drugoj stranci u postupku snošenje troškova žalbenog postupka i postupka pred Općim sudom.

### Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu žalbi, žalitelj ističe četiri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud pogriješio kada je utvrdio da Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/236 od 12. veljače 2015. i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/230 od 12. veljače 2015. nisu povrijedile načela *res judicata*, pravne sigurnosti, legitimnih očekivanja i pravomoćnosti ni pravo na djelotvoran pravni lijek prema članku 47. Povelje EU.
2. Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud pogriješio kada je utvrdio da su kriteriji za određivanje mjere ispunjeni u pogledu žalitelja.
3. Treći žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud pogriješio kada je utvrdio da je ograničavanje tužiteljevih temeljnih prava bilo proporcionalno.
4. Četvrti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud pogriješio kada je odbio žaliteljev podredni argument da bi široko tumačenje kriterija određenosti učinilo taj kriterij neproporcionalnim.

<sup>(1)</sup> Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/236 od 12. veljače 2015. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2015., L 39, str. 18.)

<sup>(2)</sup> Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/230 od 12. veljače 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2015., L 39, str. 3.)

<sup>(3)</sup> 2010/413/ZVSP: Odluka Vijeća od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP (SL 2010., L 195, str. 39.)

<sup>(4)</sup> Uredba Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010 (SL 2012., L 88, str. 1.)

**Žalba koju su 24. studenoga 2016. podnijeli Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2016. u predmetu T-467/13, Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd protiv Europske komisije**

**(Predmet C-601/16 P)**

(2017/C 030/34)

Jezik postupka: engleski

### Stranke

Žalitelji: Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd (zastupnici: C. Firth, S. Kon, C. Humpe, Solicitors)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

## Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukinе presudu Općeg suda od 8. rujna 2016. u predmetu T-467/13 i/ili poništi članke 1., 2. i 3. Odluke Komisije C(2013) 3803 *final* od 19. lipnja 2013. u predmetu AT.39226-Lundbeck u dijelu u kojem se odnose na Arrowa; ili
- podredno, ukinе presudu Općeg suda od 8. rujna 2016. u predmetu T-467/13 i vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje; ili
- podredno tome, ukinе presudu Općeg suda od 8. rujna 2016. u predmetu T-467/13 u dijelu u kojem se njome potvrđuje novčana kazna izrečena Arrowu na temelju članka 2. Odluke Komisije C(2013) 3803 *final* u pogledu britanske i danske nagodbe ili smanji iznos te novčane kazne; i
- naloži Komisiji snošenje troškova Arrowa.

## Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: Opći sud pogrešno je primijenio relevantni test za moguće tržišno natjecanje:

1. Kao prvo, Opći sud prebacio je teret dokaza na Arrow i oslobodio Komisiju obveze utvrđivanja postojanja mogućeg tržišnog natjecanja.
2. Kao drugo, Opći sud pogriješio je u tome što je zaključio da postoji moguće tržišno natjecanje na temelju niza hipoteza protivnih načelu da postojanje mogućeg tržišnog natjecanja nužno pretpostavlja postojanje stvarne i konkretne mogućnosti ulaska na tržište.
3. Kao treće, Opći sud pripisao je preveliku važnost Lundbeckovoj namjeri i pogrešno ocijenio dokaznu vrijednost činjenica koje su se odvijale nakon sklapanja nagodbi.
4. Kao četvrto, Opći sud propustio je ispitati relevantnost i utjecaj presude „Paroxetine” engleskog suda.
5. Kao peto, Opći sud pogrešno je zaključio da postoji moguće tržišno natjecanje na temelju činjenice da je Arrow poduzeo pripreme radnje za ulazak na tržište.
6. Kao šesto, Opći sud pogriješio je u tome što je primijenio presumpciju prvotne nevaljanosti i nepostojanja povrede Lundbeckovih patenata.

Drugi žalbeni razlog: Opći sud pogriješio je u tome što je zaključio da je cilj nagodbi zbog povrede patenta bio ograničiti tržišno natjecanje:

1. Kao prvo, Opći sud je zanemario činjenicu da sporazum koji „samo može” ograničiti tržišno natjecanje nije povreda s obzirom na cilj.
2. Kao drugo, Opći sud je pogriješio time što je kvalificirao nagodbe kao, u biti, sporazume o isključenju s tržišta.
3. Kao treće, Opći sud pogrešno je zaključio da je Komisija mogla utvrditi postojanje protutržišnog cilja nagodaba a da nije razmotrila situaciju koja bi postojala u nedostatku tih sporazuma.

Treći žalbeni razlog: Opći sud pogriješio je u tome što je prihvatio Komisijine zaključke da je Arrow namjerno ili nehajno postupao prilikom počinjenja navodne povrede zbog čega se nikakva novčana kazna nije trebala izreći.